

τὰς σάρκας τῶν Ἑλλήνων. Ἐγένοντο λοιπὸν ἐπερωτήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Κυρίων Σπόννεκ καὶ Τ. Φιλήμονος, μετὰ θορύβου πολλοῦ καὶ ὕβρεων τῶν συνήθων, ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες μέχρι χθὲς δουλοπρεπῶς ἐκολάκευον. Τέλος ἡ Συνέλευσις διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἐνισχυσάσης τὸ ὑπουργεῖον—διότι τὸ ζήτημα ἐθεωρήθη ὑπουργικὸν—μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Αἰτία τῆς τεττιγώδους ταύτης συζητήσεως, ἢ μάλλον φιλονεικίας, ἐγένετο ἰδιωτικὴ τις ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Τ. Φιλήμονος πρὸς τὸν ἀρχιερέα Κερκύρας περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν δὲ, τῶν ἀναστασιῶν τις κατέδειξε πειστικώτατα ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ πρώην διοικήσαντος τὴν Ἑλλάδα κύριος Βέντλανδ οὐδέποτε ἀνεμιγνύετο εἰς τὰ τοιαῦτα. Ἀναμένομεν καὶ ἄλλας ἐπιόμοιους τῆς αὐτῆς φύσεως παρὰ τῶν ἀνεμιγνύοντων καὶ τὴν σημερινὴν αὐλήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΡΘΗ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ. Ἄγγλος τις ναύαρχος, εἰς ἄκρον φιλόργυρος, ἔπεσεν ἐκ τοῦ καπαστρώματος εἰς τὴν θάλασσαν· ἰδὼν δ' αὐτὸν ναύτης, ἐπήδησεν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ ἔσωσεν αὐτὸν κινδυνεύσας. νὰ πικρῆ. Καὶ ὁ μὲν ναύαρχος θέλων νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν σωτήρᾶ του ἔδωκεν αὐτῷ ἑβδομηκοντα λεπτά. Ὁ δὲ ναύτης ἀπορῶν καὶ δυσηρεστημένος παρεπονεῖτο εἰς τινὰ τῶν συντρόφων του. καὶ δεικνύων τὰ λεπτά ἔλεγεν· « ἰδὲ τί μ' ἔδωκεν ὁ ἐξηνταβελόννης διότι ἔσωσα τὴν ζωὴν του.—Καὶ νομίζεις, εἶπεν ὁ σύντροφός του, ὅτι δὲν γνωρίζεις καλλίτερά σου τὴν ἀξίαν τῆς ; »

ΓΕΝΝΑΙΟΥΤΥΧΙΑ. Χοσρόης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας, προσεκάλεσε τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ εἰς σύσκεψιν περὶ σπουδαιοτάτης τινὸς ὑποθέσεως. Ἐνῶ δὲ ἦσαν ἄπαντες συνηθροισμένοι, ἔπεσεν ἐκ τῆς στέγης ἐπὶ τινος τῶν ὑπουργῶν σκορπίος καὶ ἔδακεν αὐτὸν ἐπανειλημμένως ἐπὶ τοῦ ποδός. Ὁ βεζίρης ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὠμίλει πρὸς τὸν βασιλέα ἐξηκολούθησεν ἀταράχως καὶ μηδεμίαν παθὼν ἀλλοίωσιν τοῦ προσώπου. Ὁ δὲ βασιλεὺς, μαθὼν μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ συμβεβηκός, ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν πῶς ὑπέφερε τοσοῦτον ὀδυνηρὸν πόνον χωρὶς νὰ τὸν ἐκφύγῃ φωνὴ ὀδύνης. « Βασιλεῦ, ἀπεκρίθη ὁ βεζίρης, ἐκεῖνος ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἐπὶ παρῶσιν σου πόνον μικρὸν ὡς τὸ κέντημα τοῦ σκορπίου, πῶς θὰ δράμῃ, ἐν καιρῷ μάχης, μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν καταφρονῶν τὰς δικφόρους ὕψεις τοῦ θανά-

του ; » Ὁ βασιλεὺς, θαυμάσας τὴν γενναϊότητα τοῦ ὑπουργοῦ, μεγάλως ἐτίμησεν αὐτόν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ. Τὸν χειμῶνα τοῦ 1776 ἔτους, ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησσα Ποδόσκη ἐπανήρχοντο ἐκ Βιέννης εἰς Κρακοβίαν· οἱ λύκοι, πολυάριθμοι εἰς τὰ Καρπάθια ὄρη καὶ ἀγριώτεροι τοῦ συνήθους ἐν καιρῷ ὀριμῆς ψύχους, κατέβησαν ἀγέληδόν, κατατρώοντες τὴν ἄμαξαν μεταξὺ τῶν πόλεων Ὀσβέικα καὶ Ζατόρ, τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἀπέχει ὀλίγας μόνον λεύγας μακρὰν τῆς Κρακοβίας. Ἐκ τῶν δύο ὑπηρετῶν ὁ εἰς εἶχε προπορευθῆ διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ ἵππους· ὁ δὲ ἕτερος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ κόμης πολὺ διὰ τὴν πίστιν του, ἰδὼν ὅτι οἱ λύκοι ἐπλησίαζον, παρεκάλεσε τὸν κύριόν του νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν ἵππον του, διὰ νὰ κατασιγασθῇ ὀλίγον ἢ λύσσα των καὶ οὕτω νὰ κατορθώσωσιν αὐτοὶ νὰ φθάσωσιν εἰς Ζατόρ. Ὁ δὲ κόμης συγκατετέθη καὶ ὁ ὑπηρετής, ἀφήσας τὸν ἵππον εἰς τοὺς λύκους, ἀνέβη ὀπισθεν τῆς ἄμαξης. Ὁ ἵππος καπεβροχθίσθη εὐθὺς ἐν τούτοις οἱ ὄδοιπόροι ἐσπευδον ὅσον τὸ δυνατόν ἐλπίζοντες νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἄλλ' οἱ ἵπποι ἦσαν κατάκοποι καὶ οἱ λύκοι, ἀγριώτεροι ἀφ' οὗ ἐγεύθησαν αἷμα, παρ' ὀλίγον νὰ φθάσωσι τὴν ἄμαξαν· Ὁ ὑπηρετής βλέπων τότε τὸν κίνδυνον ἀνέκραξε· « Μία μόνη ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει· θὰ ὑπάγω εἰς συνάντησιν τῶν λύκων, ἂν ὀρκισθῆς, κύριε μου, ὅτι θὰ φροντίξῃς ὡς πατήρ περὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων μου. Θὰ ἀποθάνω μὲν βεβαίως, ἀλλὰ σεῖς θὰ σωθῆτε. » Ὁ Ποδόσκης ἐδίσταζεν ὀλίγον, πλὴν δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος σωτηρίας, ὥστε συγκατένευσεν, ὀρκισθεὶς ὅτι ἂν ἐθυσιάζετο ὁ δοῦλός του θὰ ἐγένετο ἄλλος πατήρ εἰς τὴν οἰκογένειάν του. Ὁ ὑπηρετής ἀκούσας ταῦτα κατέβη εὐθὺς καὶ προὐχώρησε πρὸς τοὺς λύκους, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατεσπαράχθη πάραυτα ὡς καὶ ὁ ἵππος. Ὁ δὲ Ποδόσκης ἐπανελθὼν ἀβλαβῆς εἰς Ζατόρ. ἐξεπλήρωσεν εὐσυνειδότως τὴν ὑπόσχεσίν του πρὸς τὸν ἀποθανόντα.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 337 φυλλ. αἰτιγματος.

Κηρίον, ἡρίον, ρίον, ἴον, ὄν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ φυλλαδίου τούτου παρελείφθη ἡ ἐξῆς ὑποσημείωσις.

Σελ. 29. Στιχ. 9. Μετὰ τὴν λέξιν βασιλικὰς, πρόσθετες τὴν ὑποσημείωσιν ταύτην. Ἐκ συγχύσεως, οἶμαι, ἔγραψεν ὁ ἀντιγραφεὺς ἐνταῦθα κατ' ἐπανάληψιν τὴν λέξιν βασιλικὰς ἔπερ ἴσως ἐγγέγραπτο ἐν τῷ ἀρχαίῳ « πρὸς τὰς οὐρανίους καὶ οὗτος μετασκηνοῖ ».

Φυλλάδιον 336, 4ης Ἀπριλίου.

Σελ. 48. στήλ. 6'. στίχ. 30. ἀντὶ κνήδας ἀνάγνωθι κνίδα.